

Fővárosi Törvényszék
részére

elektronikus úton

v é d i r a t a

Nemzeti Adó- és Vámhivatal
Fellebbviteli Igazgatósága
(1134 Budapest, Dózsa György út
128-132.)
alperesnek

Képviseli:

dr. Csepregi Judit
kamarai jogtanácsos
(KASZ: 36078981)

a FairConto Plusz Korlátolt
Felelősségű Társaság
(székhely: 1097 Budapest, Könyves
Kálmán krt. 12-14.)
felperes által

a 1744634023 iktatószámú határozat
felülvizsgálata iránt indított perben

Melléklet: Iratjegyzék szerint

NEMZETI ADÓ- ÉS VÁMHIVATAL

Fellebbviteli Igazgatósága

Iktatószám: 9380114294

ügyszám: 7740622730

Tisztelt Fővárosi Törvényszék!

Ruszin Dániel ügyvezető által képviselt **FairConto Plusz Korlátolt Felelősségű Társaság** (székhely: 1097 Budapest, Könyves Kálmán krt. 12-14.) **felperesnek a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága** (1134 Budapest, Dózsa György út 128-132.) **alperes** ellen a 1744634023 iktatószámú határozat felülvizsgálata iránt indított perében az alábbi

v é d i r a t o t

terjesztem elő.

A felperes kereseti kérelmében kéri

- az alperes másodfokú határozatának az elsőfokú határozatra kiterjedően történő hatályon kívül helyezését, és az elsőfokon eljáró adóhatóság új eljárás lefolytatására való kötelezését

Felperes tárgyalást tartását **nem kérte**.

Alperes kéri

- **elsődlegesen a felperes keresetének visszautasítását** a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 48. § (1) bekezdés i) pontja alapján,
- **másodlagosan** – amennyiben felperes keresetének visszautasítását nem találja indokoltnak – **felperes keresetének elutasítását, és az első- valamint a másodfokú határozatok hatályában történő fenntartását,**
- **tárgyalás tartását** és a tárgyalási jegyzőkönyv megküldését az alperes kapcsolattartási címére.
- egyúttal a felperes alperes költségeiben történő marasztalását,

Alperes a felperes kereseti kérelmével kapcsolatos álláspontját az alábbiak szerint adja elő:

I.)

Elsődlegesen kérem a Tisztelt Törvényszéket, hogy a felperes keresetlevelét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (továbbiakban: Kp.) 48. § (1) bekezdés k) pontja alapján visszautasítani szíveskedjen.

A Kp. 2. § (4) bekezdése kimondja, hogy ha e törvény eltérően nem rendelkezik, a bíróság a közigazgatási jogvitát a kereseti kérelem, a felek által előterjesztett kérelmek és jognyilatkozatok keretei között bírálja el. A bíróság a fél által előadott kérelmeket, nyilatkozatokat nem alakszerű megjelölésük, hanem tartalmuk szerint veszi figyelembe.

A Kp. 37. § (1) bekezdés f) pontja alapján a pert keresetlevéllel kell megindítani, amely tartalmazza a közigazgatási tevékenységgel okozott jogsérelmet, az annak alapjául szolgáló tények, illetve azok bizonyítékai előadásával.

*A Kp. 39. § (1) bekezdése szerint a **keresetlevelet** - ha törvény eltérően nem rendelkezik - **a vitatott közigazgatási cselekmény közlésétől számított harminc napon belül** kell a vitatott cselekményt megvalósító közigazgatási szervhez **benyújtani**.*

*A Kp. 48. § (1) bekezdés k) pontja értelmében a bíróság a **keresetlevelet visszautasítja, a felperes keresetindítási határidőn belül nem jelölte meg a közigazgatási tevékenységgel okozott jogsérelmet**.*

A Kp. 42. § (4) bekezdése alapján, ha a keresetlevél nem felel meg a 37. §-ban meghatározott követelményeknek, vagy a keresetlevél visszautasításának van helye, az alperes a védiratban csak erre köteles kitérni.

A hivatkozott Kp. rendelkezések értelmében a **keresetlevél kötelező tartalmi eleme a jogsérelem megjelölése**: a közigazgatási határozatok bírósági felülvizsgálatára irányuló eljárás kereteit a keresetlevélben megjelölt jogsérelem meghatározása adja, ami annak megjelölését jelenti, hogy a felperesre nézve a megvalósított közigazgatási tevékenység miért jogsértő, miben áll a jogsértés. A jogsértés keresetlevélben való megjelölése annak is elengedhetetlen feltétele, hogy az alperes védiratában a védekezését előadhassa.

Amint arra a Kúria is rámutatott, a Kp. alapján a felperesre az a kötelezettség hárul, hogy a keresetlevelében meg kell jelölnie, hogy a közigazgatási tevékenység mely tények alapján, miért és mennyiben jogszabálysértő, feltüntetve azokat a ténybeli és jogi elemeket, amelyek alapján az erre vonatkozó állítása megítélhető (Kpkf.11.671055/2018/2.).

A felperesnek a Kp. irányadó §-a értelmében a keresetlevélben pontosan meg kell jelölnie, hogy milyen okból tartja jogszabálysértőnek az alperesi határozatot. A keresetlevélből megállapíthatónak kell lennie, hogy a felperes a kereseti kérelemmel érintett döntést mely okból, milyen jogi érvek mentén vitatja, ezzel szemben a felperes keresetlevele nem rögzíti, hogy álláspontja szerint az alperes a másodfokú döntés meghozatala során mely jogszabályhelyeket sértette meg.

A keresetlevélben nem került konkrétan megjelölésre, hogy az alperes döntése a felperesre nézve mennyiben és milyen okból sérelmes, illetve a határozatnak melyik az a rendelkezése, amelyet vitat. Az alperes álláspontja szerint a felperes keresetlevele nem felel meg a Kp. 37. § (1) bekezdés f) pontjában foglalt tartalmi követelményeknek, ezért **kérem a Tisztelt Törvényszéket, hogy a felperes keresetlevelét a Kp. 48. § (1) bekezdésének k) pontja alapján utasítsa vissza.**

II.)

Amennyiben a Tisztelt Törvényszék az alperes elsődleges kérelmét nem találja indokoltnak, úgy másodlagosan kérem, hogy a felperes keresetlevelét utasítsa el.

Az alperes eljárása során az alábbi tényállást állapította meg:

Felperes az AUTRESZ „*Kérelem az Art. 156. és 199. §-ai szerinti automatikus fizetési könnyítési kérelmek benyújtásához, módosításához, visszavonásához*” elnevezésű nyomtatványon (ikt.szám: 4012982965) **2024. június 20. napján** kérelmet terjesztett elő az elsőfokú adóhatóságon, mely nyomtatvány D blokkjában megbízható adózóként fizetési halasztás iránti kérelmet jelölt meg.

Az elsőfokú adóhatóság Fizetési Kedvezmények Főosztály Fizetési Kedvezmények Osztály 2. a 2024. június 25. napján kelt 3297222021 iktatószámú határozatában felperes kérelmének helyt adva a felperest terhelő 2.808.000,- Ft általános forgalmi adó tartozásra és 17.000,- Ft önellenőrzési pótlék tartozásra, azaz mindösszesen 2.825.000,- Ft tartozásra fizetési halasztást engedélyezett. Döntésében fizetési határidőként **2025. június 20. napját** jelölte meg és felhívta a felperes figyelmét arra, hogy amennyiben az esedékes befizetést a fenti határidőig nem teljesíti a kedvezmény érvényét veszti és a tartozás járulékaival együtt, egy összegben esedékessé válik, ez esetben a tartozás fennmaradó részére az eredeti esedékesség napjától késedelmi pótlék kerül felszámításra.

Felperes **2025. június 20. napján** újabb AUTRESZ nyomtatványt terjesztett elő (ikt.szám: 6228915645), melynek D blokkjában megbízható adózóként ismét fizetési halasztás iránti kérelmet jelölt meg. A Fizetési Kedvezmények Főosztálya 2025. június 30. napján kelt, 6033091549 iktatószámú határozatában a felperes kérelmének helyt adva a felperest terhelő 2.808.000,- Ft általános forgalmi adó és 17.000,- Ft önellenőrzési pótlék tartozásra, azaz mindösszesen 2.825.000,- Ft tartozásra fizetési halasztást engedélyezett. Döntésében az elsőfokú adóhatóság fizetési határidőként 2026. június 22. napját jelölte meg és ismét felhívta a felperes figyelmét arra, hogy amennyiben az esedékes befizetéseket a fenti határidőig nem teljesíti a kedvezmény érvényét veszti és a tartozás járulékaival együtt, egy összegben esedékessé válik, ez esetben a tartozás fennmaradó részére az eredeti esedékesség napjától késedelmi pótlék kerül felszámításra.

Tekintettel arra, hogy az elsőfokú adóhatóság az érintett, azaz 2025. június 30. napján kelt, 6033091549 iktatószámú határozatában nem döntött a 2.175.000,- Ft kisvállalati adó tartozásra irányuló fizetési halasztási kérelemről, ezért a 2025. július 01. napján kelt, 6841092484 iktatószámú határozatában a korábbi, 6033091549 iktatószámú határozatát - a 2.175.000,- Ft kisvállalati adó tartozásra irányuló kérelemről történő rendelkezés tekintetében - kiegészítette így összesen 5.000.000,- Ft tartozás tekintetében engedélyezett fizetési halasztást 2026. június 22. napjáig.

2025. július 07. napján az elsőfokú adóhatóság - azt követően, hogy általánosságban tájékoztatta a felperest arról, hogy 2025. január 1-jétől a késedelmi pótlék felszámítás, előírás és az arról szóló tájékoztatás szabályai megváltoztak, mely alapján az adóhatóság a késedelmi pótléket havi gyakorisággal számítja fel és a naptári évre vonatkozóan az 5.000,- Ft-os összeghatár elérését követően a havi pótlék-kötelezettségeket azok összegétől függetlenül az adószámlán havonta írja elő, melyet az adózóknak kerekítés nélkül kell megfizetniük – a felperes részére 6337250822 iktatószámon „Értesítés 5 000 forintot elérő késedelmi pótlékről” tárgy megnevezéssel értesítést küldött. Ebben az elsőfokú adóhatóság tájékoztatta a felperest arról, hogy - adószámlája 2025. július 4-ei állapota alapján, nettó adótartozása után – 155.296,- Ft késedelmi pótlék fizetési kötelezettsége keletkezett és azt meddig és milyen költségvetési számlára kell teljesítenie. A levél tájékoztatást tartalmazott – többek között – arról is, hogy az aktuális adószámláját elektronikusan a felperes hol kérdezheti le, melyik menüpontban tudja ellenőrizni azt, hogy a pótlék milyen összegekből áll össze.

Ezt követően a felperes állandó meghatalmazottja 2025. július 17. napján beadványt terjesztett elő (iktatószám: 6338053709), melyben előadta, hogy álláspontja szerint az adóhatóság által megküldött késedelmi pótlék kimutatás hamis. Beadványában az állandó meghatalmazott rögzítette, hogy felperesnek sosem nem volt 2.825.000,- Ft tartozása 2025. január 01-jén és később sem, egészen 2025. június 20-án éjfélig. Az állandó meghatalmazottban mindezek alapján felmerült a gyanú, hogy az adóhatóság számos adózót károsít meg tudatosan és szándékosan.

Beadványa mellékleteként az állandó meghatalmazott csatolta a 2025. június 20-án este lekérdezett adófolyószámlát, ahol a tartozás 2025. június 20-án jelent meg és nem pedig 2025. január 01-jén.

Beadványához mellékelte továbbá

- az adóhatóság 3297222021 iktatószámú, fizetési halasztást engedélyező határozatát,
- a 2025. január 01. napja és 2025. június 30. napja közötti időszakra vonatkozóan automatikusan felszámított 155. 296,- Ft késedelmi pótlék levezetését tartalmazó nettó pótlékszámítási listát,
- a 2025. július 17. napján lekérdezett adószámlájának egyenlegét tartalmazó listát,
- a 2025. január 01. napja és 2025. július 17. napja közötti időszakra vonatkozó adószámlájának a kivonatát.

Ruszin Zsolt 2025. augusztus 7. napján EPAPIR-20250807-23 számon újabb beadványt terjesztett elő (iktatószám: 7440492631), melyben sérelmezte, hogy a felperes korábbi beadványára még nem kapott választ, ugyanakkor az adószámláján az adóhatóság eszközölt változásokat, amivel – álláspontja szerint – hamis késedelmi pótlékokat könyveltek fel.

Beadványához Ruszin Zsolt ismét mellékelte egy 2025. július 19. napján és egy 2025. augusztus 06. napján lekérdezett, a felperes adószámlájának egyenlegét tartalmazó listát, kivonatot.

Mindezeket követően az elsőfokú adóhatóság a 2025. augusztus 07. napján kelt, **1704299882 iktatószámú határozatában** a felperes állandó meghatalmazottja 2025. július 17. napján beérkezett kérelmének - mely a 6337250822 számú értesítés alapján könyvelt, 2025. január 01. napjától a fizetési halasztással érintett 2.825.000,- Ft tartozás kapcsán automatikusan felszámított havi késedelmi pótlék törlésére irányult - részben helyt adott, és az adószámlán 2025. augusztus 07. napjáig könyvelt tételek figyelembe vételével a késedelmi pótlék összegét

-a 2025. január hónapra vonatkozóan felszámított 26.699,- Ft késedelmi pótlék összegét 26.543,- Ft késedelmi pótlék összegének a törlésével 156,- Ft-ra,

-a 2025. február hónapra vonatkozóan felszámított 24.430,- Ft késedelmi pótlék összegét 24.315,- Ft késedelmi pótlék összegének a törlésével 115,- Ft-ra

-a 2025. március hónapra vonatkozóan felszámított 26.516,- Ft késedelmi pótlék összegét 26.366, Ft késedelmi pótlék összegének a törlésével 150,- Ft-ra

-a 2025. április hónapra vonatkozóan felszámított 25.890,- Ft késedelmi pótlék összegét 25.797,- Ft késedelmi pótlék összegének a törlésével 93,- Ft-ra,

-a 2025. május hónapra vonatkozóan felszámított 25.490,- Ft késedelmi pótlék összegét 23.659,- Ft késedelmi pótlék összegének a törlésével 1.831,- Ft-ra, míg

-a 2025. június hónapra vonatkozóan felszámított 26.271,- Ft összegét 20.929,- Ft késedelmi pótlék összegének a törlésével 5.342,- Ft-ra módosította.

A 1704299882 iktatószámú határozat megküldésre került mind a felperes, mind az állandó meghatalmazott részére, melyet mind a felperes, mind az állandó meghatalmazott 2025. augusztus 08. napján vett át (töltött le).

Az elsőfokú határozat ellen benyújtott fellebbezésében felperes az alábbiakat adta elő:

A jogszabály rendelkezéseinek értelmezése, a részletfizetés halasztás esetén való értelmezhetetlensége

E körben a felperes kiemelte, hogy a megbízható adózó évente egy alkalommal legfeljebb tizenkét havi pótlékmentes fizetési könnyítésre jogosult, ami az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (a továbbiakban: Art.) 156. § (1) bekezdése alapján halasztás is lehet. A törvény szövegezése egyértelműen évenkénti ismételhetőséget enged, nem pedig egyszeri kedvezményt rögzít. Ezzel szemben az elsőfokú adóhatóság - jogellenes - értelmezése szerint a fizetési halasztás ismételt engedélyezése kizárt, mivel az "örökös halasztás" veszélyét hordozná, ami akár elévüléshez is vezethet. Ez azonban az adózó érdekkörén kívül eső probléma, jogalkotási hiba, amit tilos értelmezéssel felülírni.

Felperes álláspontja szerint emellett a fizetési halasztásnak nincs "esedékes részlet"-e sem, így az Art. 156. § (4) bekezdése nem is értelmezhető rá. Ráadásul az akár nulla nap késedelem esetén történő visszarendezés ellentmondásban áll a késedelmi kamat alapjának szabályaival is, amely a halasztás visszarendezési esetét nem ismeri [Art. 208. § (2) bekezdés b) pontja].

A hatóságon belüli eltérő gyakorlat, zavaros hatáskör a visszarendezés jogosultságára

E körben a fellebbezés rögzítette, hogy a NAV különböző szervezeti egységei az azonos jogszabályi rendelkezést eltérően alkalmazzák:

- a fizetési könnyítési osztály engedélyezi az azonos adótartozásra az ismételt halasztást, mert az a megbízható adózó kedvezménye, és nem rendeztetnék vissza az adófolyószámlát a fizetési halasztás lejártát követő napon;
- a folyószámla-kezelést végző adóigazgatási részleg ezzel szemben az ismételt halasztás esetén visszarendezéssel és késedelmi pótlék felszámításával lényegében kiüresíti azt, pedig arra nincs hatásköre.

Jogbiztonság sérelme

Felperes hivatkozott az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében foglaltakra, mely értelmében a jogállamiság egyik alapvető eleme a jogbiztonság. A hatóság eltérő belső gyakorlata, valamint az ennek következtében alkalmazott szankcionálás pedig felperes álláspontja szerint sérti a jogbiztonság követelményét, mivel a törvény által biztosított kamatmentes halasztást az adózó a gyakorlatban nem tudja érvényesíteni, ismételt fizetési halasztás esetén. Az adóhatóság vélt félelmeit tilos a törvény átértelmezése által orvosolni, mert az jogalkotói hatáskör.

A törvény szövegével szemben alkalmazott önkényes jogértelmezés (hivatali visszaélés)

E körben felperes kiemelte, hogy sem a törvény indokolása, sem a jogalkotói nyilatkozatok nem tartalmaznak olyan elemet, amely a fizetési halasztás ismételt engedélyezésének tilalmát megalapozná. A jogalkotói szándék kifejtésének hiányában a hatóság szigorító (büntető) értelmezése és a késedelmi kamattal való sújtás sem tekinthető megalapozottnak, de jól mutatja az egyes hivatali középvezetők adózó-ellenes magatartását. Egy telefonbeszélgetés alapján

felperesben felmerült a személyes bosszú látszólag törvényes módon való végrehajtása is, hiszen számos jogos panaszt, fellebbezést nyújtott be, ami az adóhatóság számára sértő lehetett. Más igazgatóságon nem tapasztalható ilyen gyakorlat.

A fentiekre tekintettel felperes arra kérte a NAV Fellebbviteli Igazgatóságát (a továbbiakban: alperes), hogy a vitatott késedelmi pótlék összegét új eljárás elrendelése nélkül törölje, és állapítsa meg, hogy a megbízható adózó részére biztosított évenkénti automatikus, kamatmentes fizetési halasztás ismételten engedélyezhető az adótartozás megfizetése nélkül, miközben a folyószámlakezelési részleg visszarendező, késedelmi pótlékot kreáló gyakorlata ellentétben áll a jogalkotói szándékkal.

A fellebbezésre eljáró alperes a **2025. október 03. napján kelt 1744634023 iktatószámú határozatával** a 1704299882 iktatószámú elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A 1734654604 iktatószámú kísérléssel 2025. október 07-én megküldött határozat a felperes és az állandó meghatalmazott cégkapu tárhelyéről 2025. október 08-án letöltésre került.

Felperes a másodfokú határozattal szemben **2025. november 07-én keresetet terjesztett elő, melyben az alábbiakat adta elő:**

1. A jogszabály rendelkezéseinek értelmezése, a részletfizetés halasztás esetén való értelmezhetetlensége

A felperes keresetében - a fellebbezésében már előadottak megismétlését követően - sérelmezte, hogy a fellebbezésében ezen pont alatt előadott hivatkozása kapcsán a másodfokú adóhatóság mindössze a „nem releváns” és az „irreleváns” című érveket hozta fel, a részletfizetést pedig jogellenesen kiterjesztette a fizetési halasztásra, mondván, hogy annak esedékessége is egyetlen részlet. Ennek alátámasztására azonban semmilyen magyarázatot nem adott, csak eljátszadozott a szavakkal, hogy azt az adózó ellen fordíthassa. Rögzítette emellett azt is, hogy teljesen hibás az adóhatóság azon nézete is, hogy az adókötelezettség újból „megkeletkezik” az Art. 58. § (1) bekezdése szerint, a fizetési halasztás lejártával.

2. A hatóságon belüli eltérő gyakorlat, zavaros hatáskör a visszarendezés jogosultságára

A felperes keresetében - a fellebbezésében már előadottak megismétlését követően - előadta, hogy számára az is kiderült, hogy a NAV és az igazgatóság egyetlen belső szabályzata se rendelkezik, hogy ki dönthet arról, hogy visszarendezik-e a fizetési halasztás esetén az adószámlát és annak mikor kell történnie. Tény, hogy a fizetési könnyítési osztály szerint nem állt fenn visszarendezésre ok néhány nap miatt, míg a folyószámla-kezelést végző részleg szerint igen. Ez a két eltérő álláspont jól mutatja a NAV intézkedéseinek diszkriminatívását.

3. Jobbiztonság sérelme és a bosszú motívuma

E körben a felperes kiemelte, hogy a másodfokú adóhatóság - álláspontja szerint - nem vizsgálta a jogalkotói célt, se a bosszút, helyette jogszerűnek látta a megbízható adózónak járó pótlékmentes fizetési halasztást késedelmi pótlék alá vonni, a „legalitás” és az „egyedi elbírálás” elve alapján. Nem bíralták el, hogy a felperes tagja Ruszin Zsolt számos panaszt tett és emiatt a cége hátrány szenvedett, pedig azt a Panasztörvény tiltja (Panasztv. 6.§ (1)). Az

elsőfokú adóhatóság által okozott kárt - mely abban nyilvánult meg, hogy egy sor időszakban több késedelmi pótlékot számított fel, ami miatt az alperes kénytelen volt korrigálni.

A kereseti kérelemmel kapcsolatosan az alábbiakat adom elő:

IV. Az ügyben releváns jogszabályi rend elkezések a következők:

Az Art. 58. § (1) bekezdése szerint az adót az e törvényben vagy más törvényben meghatározott esedékességekor az köteles megfizetni, akit arra jogszabály kötelez. A levont adót, adóelőleget annak kell megfizetnie, aki azt levonta. A beszedett adót az adóbeszedésre kötelezett fizeti meg.

*Az Art. 62. §-a szerint az adót a jogszabályban meghatározott időpontban, az adóhatóság által megállapított adót - ha e törvény vagy fizetési kötelezettséget megállapító jogszabály eltérően nem rendelkezik - a határozat véglegessé válásától számított tizenöt napon belül **kell megfizetni.** (...)*

Az Art. 71. §-a szerint, ha az adóhatóságnál a tartozást az adózó csak részben egyenlíti ki, a köztehermenenkénti befizetést az esedékesség sorrendjében kell elszámolni.

Az Art. 156. § (1) bekezdése szerint a megbízható adózó részére az állami adó- és vámhatóság az általa nyilvántartott adótartozásra – kivéve a 198. § (3) bekezdésében meghatározott tartozásokat – az adózó elektronikus úton benyújtott kérelmére évente egy alkalommal legfeljebb tizenkettő havi pótlékmentes fizetési könnyítést engedélyez a 198. § (1) és (2) bekezdésében foglalt feltételek vizsgálata nélkül (a továbbiakban: automatikus fizetési könnyítés).

Az Art. 156. § (2) bekezdése szerint az automatikus fizetési könnyítésről az állami adó- és vámhatóság a kérelem beérkezésétől számított tizenöt napon belül határozatot hoz, amelyet elektronikus úton kézbesít.

Az Art. 156. § (4) bekezdése rögzíti, hogy ha az adózó az esedékes részlet befizetését nem teljesíti, az automatikus fizetési könnyítés érvényét veszti, és a tartozás egy összegben esedékessé válik. Ez esetben az állami adó- és vámhatóság a fennmaradó tartozásra az eredeti esedékességtől késedelmi pótlékot számít fel.

Az Art. 200. § (1) bekezdése szerint fizetési könnyítés iránti kérelem benyújtása, illetve a kérelem teljesítése esetén a következő pótlékokat kell felszámítani:

a) a kérelem benyújtása esetén késedelmi pótlékot a kérelmet elbíráló határozat véglegessé válásáig, ha azonban a fizetési könnyítést engedélyezik, csak az elsőfokú határozat keltének napjáig,

b) a kérelem teljesítése esetén a fizetési könnyítés időtartamára az elsőfokú határozat keltének napjától a kérelem benyújtásának napján érvényes jegybanki alapkamatnak megfelelő mértékű pótlékot.

Az Art. 206. § (1) bekezdése szerint az adó késedelmes megfizetése esetén az esedékesség napját követő naptól, mint kezdőnaptól, a költségvetési támogatásnak az esedékesség előtt történő igénybevétele esetén az esedékesség napjáig késedelmi pótlékot kell fizetni.

Az Art. 208. § (2) bekezdése kimondja, hogy a késedelmi pótlék alapját csökkenti

- a) az ugyanazon adóhatóságnál nyilvántartott, az esedékesség időpontjában más adóval kapcsolatban fennálló túlfizetés összege (nettó pótlékszámítás),
b) az a tartozás, amelyre az adóhatóság fizetési könnyítést engedélyezett.

Az Art. 209. § (1) bekezdése értelmében a késedelmi pótlék mértéke minden naptári nap után a késedelem, illetve az esedékesség előtti igénybevétel (felszámítás) időpontjában érvényes jegybanki alapkamat 5 százalékponttal növelt mértékének háromszázhatvanötöd része.

Ugyanezen § (2) bekezdése alapján a késedelmi pótlék napi mértékét három tizedesjegy pontossággal, a további tizedeseket elhagyva kell megállapítani.

Az Art. 210. § (3) bekezdése szerint az adóhatóság hivatalból vagy kérelemre törli a tévesen felszámított késedelmi pótlékot. Ha az adózó a késedelmi pótlék összegét továbbra is vitatja, a felettes adóhatóság határozatban dönt.

V. Alperesnek a keresetben foglaltakkal kapcsolatos álláspontja az alábbi

Felperes keresetében arra hivatkozott, hogy a másodfokú adóhatóság a „jogszabály rendelkezéseinek értelmezése és a részletfizetés halasztás esetén való értelmezhetetlensége” tekintetében előadott érvei kapcsán mindössze a „nem releváns” és az „irreleváns” című érveket hozta fel, a részletfizetést pedig jogellenesen kiterjesztette a fizetési halasztásra, mondván, hogy annak esedékessége is egyetlen részlet, melynek alátámasztására azonban semmilyen magyarázatot nem adott, csak eljátszadozott a szavakkal.

A felperes e körben előadott hivatkozása kapcsán szükséges annak rögzítése, hogy az alperes - felperes álláspontjával ellentétben - határozatában részletes magyarázatot adott arra vonatkozóan, hogy a felperes fellebbezésében előadott érvei a 2025. évre felszámított késedelmi pótlék kapcsán miért nem vehetőek figyelembe. Jogszabályi rendelkezés értelmezésével számot adott - többek között - arról a felperes által kifogásolt hivatkozást illetően is, hogy fizetési halasztás engedélyezése esetén az erről rendelkező határozatban megadott határidő miért minősül valójában „első” részletnek. Ennek magyarázataként hivatkozott az alperes - többek között - az Art. 58. §-ában foglaltakra. E körben ugyanakkor szükséges annak kiemelése, hogy a másodfokú határozat olyan, a felperes által sérelmezett megállapítást, hogy az adókötelezettség az Art. 58. § (1) szerint a fizetési halasztás lejártával újból „megkeletkezik”, nem tartalmaz. A határozat ugyanis ennek kapcsán csupán azt rögzíti, hogy az Art. 58. §-ában meghatározott adófizetési kötelezettség szabályából és az önkéntes jogkövetés elvéből adódóan minden adózó kötelessége az adófizetési kötelezettség esedékességkor történő teljesítése és minden adózónak magának kell figyelemmel kísérnie adófizetési kötelezettségei határidejét. Ugyanakkor az említett kedvezmény kapcsán a megbízható adózó tulajdonképpen arra vállal kötelezettséget, hogy a tartozást – annak eredeti esedékessége helyett – az adóhatóság határozatában engedélyezett időpontban fizeti meg. Vagyis a megbízható adózó az automatikus fizetési halasztással érintett tartozások megfizetése tekintetében kap új határidőt, azaz adókötelezettség – a felperes állításával ellentétben – a fizetési halasztás lejártával nem keletkezik meg újból, csupán a felperesnek az erről rendelkező határozatban foglaltak szerint – ezen határnápig – kell azt megfizetnie.

Az alperes álláspontja szerint pedig annak nincs jelentősége, hogy az Art. 156. § (4) bekezdése „Ha az adózó az esedékes részlet befizetését nem teljesíti, (...)” szóhasználatát él, ugyanis **fizetési halasztás esetén egyetlen részlet (a teljes tartozás) van, melynek vonatkozásában kell és lehet alkalmazni „(...)”, az automatikus fizetési könnyítés érvényét veszti, és a tartozás**

egy összegben esedékessé válik. Ez esetben az állami adó- és vámhatóság a fennmaradó tartozásra az eredeti esedékességtől késedelmi pótlékot számít fel.” jogszabályi rendelkezést.

A felperes keresetében előadott hivatkozása - mely szerint a NAV és az igazgatóság egyetlen belső szabályzata se rendezi, hogy ki dönthet arról, hogy visszarendezik-e a fizetési halasztás esetén az adószámlát és annak mikor kell történnie és míg a fizetési könnyítési osztály szerint nem állt fenn visszarendezésre ok néhány nap miatt, a folyószámla-kezelést végző részleg szerint igen – a felperes esetében relevanciával nem bír, tekintettel arra, hogy tárgyi ügyben a 2025. évre vonatkozóan felszámított késedelmi pótlék jogszerűségének kérdése képezte a felülvizsgálat tárgyát. Az, hogy a felperes álláspontja szerint a fizetési könnyítési osztály és a folyószámlakezelési szakterület a visszarendezés tekintetében - hangsúlyozandó, hogy a felperes álláspontja szerint - más álláspontot képvisel, nem lehet kihatással a 2025. évre felszámított késedelmi pótlék jogszerűségére. Az Art. 156. § (4) bekezdése ugyanis e tekintetben egyértelmű, melyre nincsenek kihatással a felperes által előadott hivatkozások. Kiemelendő e körben az is, hogy a fizetési kedvezmény visszarendezése elsősorban könyveléstechnikai művelet, amely végső soron a kedvezmény „nem fizetésének” következménye.

A felperes előadott azon hivatkozása, hogy az alperesi adóhatóság - álláspontja szerint - nem vizsgálta a jogalkotói célt nem helytálló az alábbiakra tekintettel. Fizetési nehézség esetén az Art. lehetőséget biztosít fizetési könnyítési-, mérséklési kérelem előterjesztésére.

Az Art. 198. § (1) bekezdése alapján a felperes és az adó megfizetésére kötelezett személy kérelmére az adóhatóságnál nyilvántartott adóra fizetési halasztás és részletfizetés (a továbbiakban együtt: fizetési könnyítés) engedélyezhető. Az Art. 201. § (1) bekezdése szerint az adóhatóság a magánszemély kérelmére az őt terhelő adótartozást, valamint a bírság- vagy pótléktartozást mérsékelheti vagy el is engedheti, ha azok megfizetése az adózó és a vele együtt élő hozzátartozók megélhetését súlyosan veszélyezteti.

Hangsúlyozandó, hogy a fizetési könnyítés (mérséklés) az adóhatóság mérlegelése alapján az adózó részére csupán csak engedélyezhető. A kérelmekről az adóhatóság mérlegelési, méltányossági jogkörben dönt, szemben az Art. 156. § (1) bekezdése szerinti fizetési könnyítés iránti kérelemmel, amely kapcsán az adóhatóság pusztán azt vizsgálja, hogy a kérelmet benyújtó adózó megbízható adózónak minősül-e, a kérelem benyújtására az adott évben első alkalommal kerül-e sor, illetve azt, hogy a nyilvántartott adótartozás összege nem haladja-e meg a jogszabályban rögzített küszöbértéket. Az Art. 156. § (1) bekezdése tehát egy, eleve az általánostól eltérő, kedvezőbb fizetési könnyítési eljárás szabályairól rendelkezik, amelyek érvényesítését a jogalkotó konkrét feltételekhez kötötte. A jogalkotó szándéka tehát ezen jogszabályi rendelkezéssel egyértelműen arra irányult, hogy a megbízható adózói minősítéssel rendelkező adózó kedvezőbb feltételekkel kaphasson fizetési könnyítést. **Ezen jogalkotói célt pedig a másodfokú adóhatóság sem vitatta.** Ugyanakkor maga a jogalkotó határozta meg azt is, hogy amennyiben a megbízható adózó ezen eljárás során hozott döntésben foglaltakat nem teljesíti, úgy abban az esetben a kedvezmény érvényét veszti, mely ezáltal maga után vonja annak jogkövetkezményét is. Az Art. 156. § (4) bekezdése pedig az adóhatóság részére nem biztosít mérlegelési jogkört, a fizetési halasztás nem teljesítése esetén **az adóhatóságnak törvényi kötelezettsége a fennmaradó tartozásra az eredeti esedékességtől felszámítani a késedelmi pótlékot**, mely kötelezettséget nem befolyásolja az a körülmény sem, hogy a pótlék felszámítását az adózó méltánytalannak tartja. Amikor a megbízható adózó úgy dönt, hogy élni kíván az Art. 156. §-ban biztosított azon kedvezménnyel, hogy fennálló tartozása tekintetében

fizetési halasztás engedélyezését kéri, felvállalja annak kockázatát, hogy amennyiben az adóhatóság által meghatározott határidőben fizetési kötelezettségét nem teljesíti teljes mértékben, úgy a törvényhelyben meghatározottak szerint késedelmi pótlék fizetési kötelezettsége keletkezik.

Mindezeket figyelembe véve az alperes álláspontja szerint semmi esetre sem tekinthető a jogalkotói céllal ellentétesnek az adóhatóság azon eljárása, hogy a felperes terhére késedelmi pótléket számít fel abban az esetben, amennyiben a felperes a fizetési könnyítési kérelme kapcsán hozott döntésben foglaltakat nem teljesíti és ezáltal a kedvezmény érvényét veszti.

Mindazonáltal a felperes által hivatkozott „személyes bosszú” kapcsán került a másodfokú határozatban rögzítésre annak ténye, hogy a másodfokú eljárás során az adóhatóságnak azt kellett vizsgálnia, hogy az elsőfokú adóhatóság által hozott határozatban jogszerűen került-e felszámításra, meghatározásra az adózó terhére 2025. évre vonatkozóan késedelmi pótlék. Az alperesi másodfokú adóhatóság pedig eljárása során – eleget téve az Art. 127. §-ában foglaltaknak - az elsőfokú határozat kiadmányozójának személyétől függetlenül - mind a fellebbezéssel megtámadott döntést, mind a döntéshozatalt megelőző eljárást teljeskörűen vizsgálta meg, így tehát azt vizsgálta, hogy késedelmi pótlék felszámításra a vonatkozó jogszabályban foglaltak szerint került-e sor, annak összege megfelelő összegben került-e meghatározásra. Eppen a fellebbezésben hivatkozott „személyes bosszú” kapcsán került rögzítésre a másodfokú határozatban az egyedi elbírálás és a legalitás elve. Az egyedi elbírálás elve kapcsán került rögzítésre az, hogy ezen alapelv szerint az adóhatóság az eljárás során **az érintett ügyre** vonatkozó tényeket veszi figyelembe, döntését valósághű tényállásra alapozza.

Alperes álláspontja szerint a tényállás tisztázott, az alperes a hatályos jogszabályi előírásoknak megfelelő döntést hozott. Jelen esetben a jogszabályi rendelkezés egyértelmű, a ténymegállapítás és a döntés nem mérlegelés eredménye.

Mindezek - így a fent kifejtettek és a támadott határozatban foglaltak alapján - **kérem a Tisztelt Törvényszéket, hogy szíveskedjék a felperes keresetét a Kp. 88. § (1) bekezdésének a) pontja alapján elutasítani, az alperesi határozatot hatályában fenntartani, és a felperest perköltség viselésére kötelezni.**

Kérem a Tisztelt Törvényszéket, hogy a perköltséget elsődlegesen a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII.9.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 3. § (2) bekezdése, valamint Magyarország 2025. évi központi költségvetéséről szóló 2024. évi XC. törvény 69. § (4) bekezdése alapján a csatolt költségjegyzékben megjelölt munkaórák figyelembevételével szíveskedjen megállapítani, arra figyelemmel, hogy konkrét perben jogkérdésről kell a Tisztelt Törvényszéknek döntenie. Amennyiben a Tisztelt Törvényszék ezzel nem ért egyet, a perköltséget másodlagosan az IM rendelet 3. § (1) bekezdés a) pontja alapján a felperes által megjelölt 7.687,- Ft pertárgyértékhez igazodóan szíveskedjék megállapítani.

Budapest, időbélyegző szerinti időpontban

Tisztelettel:

**Nemzeti Adó- és Vámhivatal
Fellebbviteli Igazgatósága
alperes**

Iratjegyzék

1. AUTRESZ kérelem 2024. június 20.	4012982965
2. Fizetési kedvezményről határozat 2024. június 25.	3297222021
3. AUTRESZ kérelem 2025. június 20.	6228915645
4. Fizetési kedvezményről határozat2025. június 30.	6033091549
5. Kiegészítő határozat	6841092484
6. Értesítés	6337250822
7. Beadvány 2025. július 17.	6338053709
8. Beadvány 2025. augusztus 7.	7440492631
9. Elsőfokú határozat 2025. augusztus 07.	1704299882
10. Elsőfokú határozat letöltési igazolás	
11. Fellebbezés	6854536603
12. Másodfokú határozat	1744634023
13. Másodfokú határozat megküldése kísérlével	
14. Kísérlével letöltési igazolás	
15. NAVKPER2 elfogadó nyugta	
16. Költségjegyzék	